

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่ม ความชอบรับ ในนิติกรุ่นของสมาชิก ความถูกต้องของการตัดสินใจกุ่นตามที่เป็นจริง ความถูกต้องของการตัดสินใจกุ่นตามการรับรู้ของสมาชิก ประสิทธิผลการตัดสินใจของกุ่นตามที่เป็นจริง ประสิทธิผล การตัดสินใจของกุ่นตามการรับรู้ของสมาชิก และความแตกต่างทางปัญญาจากการประชุมกุ่น เมื่อได้รับผลปีอนกัณฑ์เกี่ยวกับลักษณะการปรึกษาหารือของกลุ่ม ค้นหาแบบการให้ผลปีอนกัณฑ์ แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_4 ประกอบด้วย

1.1 กราฟแท่งนอน

1.2 เอกสารอธิบายความหมาย

1.3 เทปบันทึกเสียงคำอ่านตามเอกสารอธิบายความหมาย

ซึ่งชี้แจงลักษณะการปรึกษาหารือที่พึงประสงค์และที่ไม่พึงประสงค์

2. ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_3 ประกอบด้วย

2.1 กราฟแท่งนอน

2.2 เอกสารอธิบายความหมาย

2.3 เทปบันทึกเสียงคำอ่านตามเอกสารอธิบายความหมาย

3. ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_2 ประกอบด้วย

3.1 กราฟแท่งนอน

3.2 เอกสารอธิบายความหมาย

4. ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_1 ประกอบด้วย

4.1 กราฟแท่งนอน

5. ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_0 ไม่ได้รับผลปีอนกัณฑ์

สมมติฐานการวิจัย

1. การประชุมกลุ่มที่ไม่ได้รับผลป้อนกลับ จะมีผลทำให้ตัวแปรต่างๆ ต่อไปนี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีน้อยกว่า การประชุมกลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับ โดยมีรายละเอียดของตัวแปรดังต่อไปนี้

- 1.1 ลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่ม
- 1.2 ความยอมรับในมติกลุ่มของสมาชิก
- 1.3 ความถูกต้องของการตัดสินใจกลุ่มตามที่เป็นจริง
- 1.4 ความถูกต้องของการตัดสินใจกลุ่มตามการรับรู้ของสมาชิก
- 1.5 ประสิทธิผลการตัดสินใจของกลุ่มตามที่เป็นจริง
- 1.6 ประสิทธิผลการตัดสินใจของกลุ่มตามการรับรู้ของสมาชิก
- 1.7 ความแตกต่างทางปัญญาจากการประชุมกลุ่ม

2. การประชุมกลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับหลายรูปแบบจะมีผลทำให้ตัวแปรต่างๆ ต่อไปนี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่า การประชุมกลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับในรูปแบบที่น้อยกว่า โดยมีรายละเอียดของตัวแปรดังต่อไปนี้

- 2.1 ลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่ม
- 2.2 ความยอมรับในมติกลุ่มของสมาชิก
- 2.3 ความถูกต้องของการตัดสินใจกลุ่มตามที่เป็นจริง
- 2.4 ความถูกต้องของการตัดสินใจกลุ่มตามการรับรู้ของสมาชิก
- 2.5 ประสิทธิผลการตัดสินใจของกลุ่มตามที่เป็นจริง
- 2.6 ประสิทธิผลการตัดสินใจของกลุ่มตามการรับรู้ของสมาชิก
- 2.7 ความแตกต่างทางปัญญาจากการประชุมกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 300 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันราชภัฏจันทร์ ประกอบด้วย

1. นักศึกษาภาคฤดูร้อน ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ ภาคการศึกษา ต้นปีการศึกษา 2541 จำนวน 120 คน
2. นักศึกษาภาคฤดูหนาวและภาคโนโตรี ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ ภาคการศึกษา ต้นปีการศึกษา 2541 จำนวน 92 คน

3. นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการศาสตร์ ลงทะเบียนเรียนวิชานุមษัณฑ์ ภาคการศึกษา ต้น ปีการศึกษา 2541 จำนวน 14 คน

4. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ศาสตร์ ลงทะเบียนเรียนวิชานุមษัณฑ์ ภาคการศึกษา ต้น ปีการศึกษา 2541 จำนวน 74 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โจทย์คำถามเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจของเอกสารและกลุ่ม จำนวน 3 สถานการณ์ คือ การมีชีวิตอยู่รอดในดุลทุนนา การติดอยู่ในสถานการณ์เขตทะเลาะ และการหลบภัยในที่กำบังจากกัมมันตภารังสี (ไปครุราษะเอียดในภาคหมุนวากฯ)

2. เครื่องมือที่ใช้เพื่อการตัดสินใจในระดับเอกสารและ การตัดสินใจระดับกลุ่ม

2.1 เครื่องมือที่ใช้เพื่อการตัดสินใจในระดับเอกสาร มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อกระทงตามข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับ เพศ อายุ ชั้นปี ชื่อกลุ่ม คณะสาขาวิชา เรียน

ตอนที่ 2 ชุดคำถาม แต่ละชุดมีรายละเอียดดังนี้

1. สำหรับขั้นตอนการทำท่ากิจกรรม

2. รายละเอียดสถานการณ์

3. กระดาษคำตอบสำหรับการตัดสินใจเป็นรายบุคคลประกอบด้วย รายการสิ่งของ 12 รายการประกอบโดยสัมมติที่เรียนไว้เพื่อใส่คำตอบ และแบบสอบถามความคิดเห็นหลังการตัดสินใจ ตามความคิดเห็นคำตอบที่ถูกต้องของคนเองตามการรับรู้

2.2 เครื่องมือที่ใช้สำหรับการตัดสินใจในระดับกลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อกระทงตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม เกี่ยวกับ จำนวนสมาชิกในกลุ่ม ชื่อกลุ่ม เพศ อายุ ชั้นปี คณะและสาขาวิชาเรียน

ตอนที่ 2 ชุดคำถามแต่ละชุดมีรายละเอียดดังนี้

1. สำหรับขั้นตอนการทำท่ากิจกรรม

2. รายละเอียดสถานการณ์

3. กระดาษคำตอบสำหรับการตัดสินใจเป็นกลุ่มแยกให้สมาชิกทุกคน ประกอบด้วย รายการสิ่งของ 12 รายการ คือสัมมติที่เรียนไว้ให้สมาชิกใส่คำตอบของตนด้วยกลุ่มและแบบสอบถามความคิดเห็นหลังการตัดสินใจกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามการรับรู้ความคิดเห็นคำตอบ ความถูกต้องของมติกลุ่มและแบบสอบถามความชอบรับในมติกลุ่ม

3. เครื่องมือการให้ผลป้อนกลับ (feedback) มีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบวิเคราะห์พฤติกรรมการประชุม จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยช่วงการประเมิน 7 ช่วง สร้างโดย ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาชานุร

3.2 แผนภาพกราฟแท่งนอนสรุปผลการวิเคราะห์ 9 ประการสร้างโดย ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาชานุร

3.3 เอกสารอธิบายความหมายลักษณะการปรึกษาหารือ 9 ประการ ผู้จัดได้สร้างชื่นด้วยการขยายความหมายของกลุ่มคำที่เสนอไว้ในเอกสารแผนภาพกราฟแท่งนอน

3.4 เทปบันทึกเสียงคำอ่านเอกสารอธิบายความหมายลักษณะการปรึกษาหารือ 9 ประการ โดยเป็นเทปบันทึกเสียงคำอ่าน ในทำนองการอ่านร้อยแก้ว

4. ชุดแบบสอบถามความคิดเห็นภายหลังการตัดสินใจ ประกอบด้วย

4.1 การรับรู้ความคาดเดือนการตัดสินใจของเอกบุคคลตามลำพังก่อนการตัดสินใจร่วมกันเป็นกลุ่มและการรับรู้ความคาดเดือนการตัดสินใจของมติกลุ่ม

4.2 ความชอบรับในมติกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลต่างๆ ตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณคะแนนลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มทั้ง 9 ข้อ โดยถังคะแนนการประเมินลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งประกอบด้วยลักษณะดังนี้ ไม่ให้ความสำคัญ กลั่น祫ตามกัน เก็บกด-หลงใหล ประนีประนอม ประชานิปปิ่นปั่นอยู่ กระยิบกระย่อง ใจเย็น ใจซื่อ ไม่เข้าใจและเข้าใจยาก ขาดความคิดเห็น ลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการประชุมกลุ่ม

2. ตรวจสอบค่าตอบสนองการณ์ทั้ง 3 ชุด ด้วยการคำนวณหาคะแนนความผิดพลาดของ การตัดสินใจ จากผลต่างของคะแนน จากอันดับที่ตอบกับ อันดับคำตอบที่ถูกต้องตามการเฉลย จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 12 รายการ รวมเป็นคะแนนความผิดพลาด

คำนวณคะแนนความถูกต้องของกลุ่มตามที่เป็นจริงจาก คะแนนเต็มลบด้วยผลรวมคะแนนความผิดพลาดของ การตัดสินใจ

2. การตรวจให้คะแนน แบบสอบถามการยอมรับติดกลุ่ม มีระดับการให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	ระดับคะแนน
เห็นด้วยกับมติกลุ่มมากที่สุด	5
เห็นด้วยกับมติกลุ่ม	4
ค่อนข้างเห็นด้วยกับมติกลุ่ม	3
ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับมติกลุ่ม	2
ไม่เห็นด้วยกับมติกลุ่ม	1
ไม่เห็นด้วยกับมติกลุ่มมากที่สุด	0

3. คำนวณคะแนนความถูกต้องของมติกลุ่มตามการรับรู้ของสมาชิก ด้วยการถดับคะแนน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของคำตอบที่เกิดขึ้นจากการประเมินของสมาชิกกลุ่มก้าหนด คะแนนเต็มเท่ากับ 72 คะแนน

4. คำนวณหา ประสิทธิผลการตัดสินใจของกลุ่มตามที่เป็นจริง จาก

$$\left[\frac{G - m}{72 - m} \right] \quad 100\%$$

5. คำนวณหา ประสิทธิผลการตัดสินใจของกลุ่มตามการรับรู้ของสมาชิก จาก

$$\left[\frac{Gp - mp}{72 - mp} \right] \quad 100\%$$

6. คำนวณหา ร้อยละคะแนนความถูกต้องของคำตอบบนองค์การประชุมกลุ่ม

$$\left[\frac{I}{F} \right] \quad 100\%$$

7. คำนวณหา ร้อยละคะแนนความถูกต้องของคำตอบบนองค์การประชุมกลุ่มตาม การรับรู้

$$\left[\frac{Ip}{F} \right] \quad 100\%$$

7. คำนวณหา ร้อยละคะแนนความถูกต้องของคำตอบกู้มตามที่เป็นจริง

$$\left[\frac{G}{F} \right] \quad 100\%$$

8. คำนวณหา ร้อยละคะแนนความถูกต้องของคำตอบกู้มตามการรับรู้ของสมาชิก

$$\left[\frac{G_p}{F} \right] \quad 100\%$$

9. คำนวณหา ความแตกต่างทางปัญญาจากการประชุมกู้ม จาก

$$\left[\frac{G - H}{72 - H} \right] \quad 100\%$$

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนตามแบบทดสอบสององค์ประกอบเดียวการวัดซ้ำหนึ่งองค์ประกอบ (Two-Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) ในสมมติฐานที่ 1 และ สมมติฐานที่ 2 ตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 สักยภาพดีกรีมการปรึกษาหารือของกู้ม
- 2.2 ความชอบรับในมติกุ้นของสมาชิก
- 2.3 ความถูกต้องของการตัดสินใจกู้มตามที่เป็นจริง
- 2.4 ความถูกต้องของการตัดสินใจกู้มตามการรับรู้ของสมาชิก
- 2.5 ประสิทธิผลการตัดสินใจของกู้มตามที่เป็นจริง
- 2.6 ประสิทธิผลการตัดสินใจของกู้มตามการรับรู้ของสมาชิก
- 2.7 ความแตกต่างทางปัญญาจากการประชุมกู้ม

หากพบว่าผลหลัก (Main effect) จากตัวแปรต่างๆ มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างคู่วิธีของนิวเเมนคูลส์ (Newman-Keuls) และเมื่อผลหลักมีผลกระทำร่วมกัน (Interaction) จึงทดสอบต่อคุณภาพวิเคราะห์ผลหลักอย่างง่าย (Simple main effect)

ผลการวิจัย

1. ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_4 (กราฟ+เอกสาร+เทป+อธิบายชี้แจง) และผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_3 (กราฟ+เอกสาร+เทป) เท่านั้นที่ส่งผลให้ลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นในการประชุมกลุ่มครั้งหลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการประชุมกลุ่ม 3 ครั้ง พบว่า ผลปีอนกัณฑ์ทั้ง 5 รูปแบบเริ่มนี้ลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มแตกต่างกันในการประชุมกลุ่มครั้งที่ 2 และการประชุมกลุ่มครั้งที่ 3 โดยพบว่า ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_4 มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มในทางที่ดีกว่าผลปีอนกัณฑ์รูปแบบอื่นๆ (F_3 , F_2 , F_1 และ F_0) ส่วนผลปีอนกัณฑ์รูปแบบอื่นๆ มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มไม่แตกต่างซึ่งกันและกัน

ส่วนผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_2 (กราฟ+เอกสาร) ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_1 (กราฟ) และผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_0 (ไม่ได้รับผลปีอนกัณฑ์) ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มในการประชุมกลุ่มครั้งหลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำผลปีอนกัณฑ์ทั้ง 5 รูปแบบมาเรียงลำดับ จากรูปแบบผลปีอนกัณฑ์ที่มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือดีมากถึงดีน้อย จะพบว่า กลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_4 (กราฟ+เอกสาร+เทป+อธิบายชี้แจง) มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มดีกว่า กลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_2 (กราฟ+เอกสาร) ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_1 มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มดีกว่ากลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_0 (กราฟ+เอกสาร+เทป) กลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_3 มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_1 (กราฟ) และกลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_0 (ไม่ได้รับผลปีอนกัณฑ์) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_1 มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มที่ได้รับผลปีอนกัณฑ์รูปแบบ F_0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อรวมผลปีอนกัณฑ์ทุกรูปแบบเข้าด้วยกัน พบว่าการประชุมครั้งที่ 3 มีลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มดีกว่า การประชุมกลุ่มครั้งที่ 2 และครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลปีอนกัณฑ์แต่ละรูปแบบ ไม่ส่งผลให้ความชอบรับในมติกลุ่มของสมาชิก เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการประชุมกลุ่มครั้งที่ 1 ไปยังการประชุมกลุ่มครั้งที่ 2 และการประชุมกลุ่มครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อรวมผลปีอนกัณฑ์ทุกรูปแบบเข้าด้วยกันแล้ว ครั้งที่ประชุมกลุ่มส่งผลให้ความชอบรับในมติกลุ่มของสมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยการประชุมกลุ่มครั้งที่ 3 และครั้งที่ 2 สมาชิกมีความชอบรับในมติกลุ่มมากกว่า การประชุมกลุ่มครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลปีอนกัณฑ์แต่ละรูปแบบ ไม่ส่งผลให้ความถูกต้องของการตัดสินใจกลุ่มตามที่เป็นจริง

เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการประชุมก่อนครั้งที่ ๑ ไปยังการประชุมก่อนครั้งที่ ๒ และการประชุมก่อนครั้งที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่ากลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₄ (กราฟ+เอกสาร+เทป+อธิบายชี้แจง) มีความถูกต้องของการตัดสินใจก่อนตามที่เป็นจริงโดยรวมจากการประชุมก่อนครั้งมากกว่ากลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₃ (กราฟ+เอกสาร+เทป) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลป้อนกลับรูปแบบอื่นๆ มีความถูกต้องของการตัดสินใจก่อนตามที่เป็นจริง ไม่แตกต่างซึ้งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผลป้อนกลับแต่ละรูปแบบไม่ส่งผลให้ความถูกต้องของการตัดสินใจก่อนตามการรับรู้ของสมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการประชุมก่อนครั้งที่ ๑ ไปยังการประชุมก่อนครั้งที่ ๒ และการประชุมก่อนครั้งที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่ากลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₂ (กราฟ+เอกสาร) มีความถูกต้องของการตัดสินใจก่อนตามการรับรู้ของสมาชิกโดยรวมจากการประชุมก่อนครั้งมากกว่า กลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₁ (กราฟ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนผลป้อนกลับรูปแบบอื่นๆ มีความถูกต้องของการตัดสินใจก่อนตามการรับรู้ของสมาชิก ไม่แตกต่างซึ้งกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ผลป้อนกลับแต่ละรูปแบบไม่ส่งผลให้ประสิทธิผลการตัดสินใจของก่อนตามที่เป็นจริง เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการประชุมก่อนครั้งที่ ๑ ไปยังการประชุมก่อนครั้งที่ ๒ และการประชุมก่อนครั้งที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่ากลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₄ (กราฟ+เอกสาร+เทป+อธิบายชี้แจง) มีประสิทธิผลการตัดสินใจก่อนตามที่เป็นจริงโดยรวมจากการประชุมก่อนครั้งมากกว่า กลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₀ (ไม่ได้รับผลป้อนกลับ) กลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₁ (กราฟ) กลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₂ (กราฟ+เอกสาร) และกลุ่มที่ได้รับผลป้อนกลับรูปแบบ F₃ (กราฟ+เอกสาร+เทป) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนผลป้อนกลับรูปแบบอื่นๆ มีประสิทธิผลการตัดสินใจก่อนตามที่เป็นจริง ไม่แตกต่างซึ้งกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6. ผลป้อนกลับแต่ละรูปแบบไม่ส่งผลให้ประสิทธิผลการตัดสินใจก่อนตามการรับรู้ของสมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการประชุมก่อนครั้งที่ ๑ ไปยังการประชุมก่อนครั้งที่ ๒ และการประชุมก่อนครั้งที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผลป้อนกลับแต่ละรูปแบบ "ไม่ส่งผลให้ความแตกต่างทางปัญญาจากการประชุมกลุ่ม เกิดเปลี่ยนแปลง จากการประชุมกลุ่มครั้งที่ 1" ไปยังการประชุมกลุ่มครั้งที่ 2 และการประชุมกลุ่มครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรจะออกแบบกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้ารับรูปแบบผลป้อนกลับแบบต่างๆ โดยให้กลุ่มตัวอย่างได้ตัดสินใจตามสำพันธ์ก่อน เพื่อตรวจคำตอบและจัดคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทุกคนเข้ารับเงื่อนไขการทดลอง อาทิเช่น-

1.1 จัดคะแนนกลุ่มตัวอย่างเข้ากู้นโดยคละผู้ที่สามารถตอบได้คะแนนสูงและต่ำรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เข้ารับเงื่อนไขการได้รับผลป้อนกลับรูปแบบต่างๆ เพื่อควบคุมความสามารถการตอบคำตามของสมาชิกกลุ่มให้อยู่ในระดับเดียวกัน

1.2 จัดคะแนนกลุ่มตัวอย่างเข้ากู้น โดยแยกคะแนนผู้ที่สามารถตอบได้คะแนนสูง และต่ำ ผู้ที่มีคะแนนสูงอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ผู้ที่ได้คะแนนต่ำอยู่ในกลุ่มเดียวกัน และเข้ารับเงื่อนไขการได้รับผลป้อนกลับรูปแบบเดียวกัน เพื่อศึกษาผลป้อนกลับเกี่ยวกับสักษยะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่มจากผู้ที่ได้คะแนนสูงและผู้ที่ได้คะแนนต่ำ

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรผลป้อนกลับ ความสำเร็จจากการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างความถูกต้องที่ก่อตุ้นทำให้ตามที่เป็นจริง เพื่อศึกษาถึงผลกระทบร่วมกันระหว่างผลป้อนกลับลักษณะพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่ม และผลป้อนกลับผลสำเร็จของการตัดสินใจของกลุ่ม

3. ความพยายามที่จะทำให้การปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ในบางครั้งเป็นกระบวนการที่จะต้องใช้ระยะเวลา งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจกลุ่ม ในช่วงระยะเวลาสั้น ดังนี้ควรมีการศึกษาวิจัยการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจของกลุ่มในระยะยาวหรือจัดให้มีจำนวนการประชุมกลุ่มหลายครั้ง เพื่อศึกษาผลต่อเนื่องในระยะยาว

4. การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจของกลุ่มควรจะดำเนินดึง ให้ทั้งห้องสถานการณ์ที่นำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจไม่ควรมากและง่ายเกินไปหรือเรื่องที่นำมาให้ตัดสินใจควรเกี่ยวข้องกับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างให้น้อยที่สุด ให้ทั้งห้องสถานการณ์จึงควรมีข้อมูลต่างๆ ให้ไว้อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องใช้ความรู้ของกลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจ

5. ควรมีการศึกษาวิจัยในสถานการณ์ชิง เชน กลุ่มขนาดเล็กในองค์กร เพื่อศึกษาการตัดสินใจของกลุ่มจากการประชุมในหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1. จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการปรึกษาหารือของกลุ่ม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อได้รับผลป้อนกลับเกี่ยวกับถักยั่งพัฒนาพฤติกรรมการปรึกษาหารือที่มีความเฉพาะเจาะจง และฐานแบบที่สามารถส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงถักยั่งพัฒนาพฤติกรรมได้ดีที่สุดคือ ผลป้อนกลับที่เสนอคัวยวัฒนาภาพประกอบเอกสารร่วมกับแบบที่ก็เดิมที่ซึ่งถักยั่งพัฒนาพฤติกรรมที่เพิ่งประยุกต์และถักยั่งพัฒนาพฤติกรรมการปรึกษาหารือที่ไม่เพิ่งประยุกต์ให้เกิดขึ้นระหว่างการประชุมกลุ่ม ผลป้อนกลับรูปแบบนี้มีความชัดเจนและชัดแจ้งทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม สามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้รับผลป้อนกลับ ทำให้ก่อตั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เพิ่งประยุกต์ในการปรึกษาหารือ การให้ผลป้อนกลับรูปแบบนี้จึงเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการปรึกษาหารือของสมาชิกภายในกลุ่มงานเดียวกัน
2. การให้ข้อมูลป้อนกลับในระดับที่เหมาะสมกับการทำงานกลุ่ม เป็นสิ่งสำคัญมาก ประการหนึ่ง ที่จะช่วยให้สมาชิกกลุ่มได้รับทราบความก้าวหน้า นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องของกลุ่มได้ ดังนั้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จึงควรได้รับผลป้อนกลับเพื่อพัฒนาภารกิจให้มีการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**